

Załącznik nr 1 do SIWZ
Tom I

Dla rozwoju infrastruktury i Środowiska

**INFRASTRUKTURA
I ŚRODOWISKO**
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

Zabudowa przeciwerozryjna terenów leśnych.

**Zadanie współfinansowane ze środków Europejskiego
Funduszu Rozwoju Regionalnego**

INWESTOR : Karkonoski Park Narodowy z siedzibą w Jeleniej Górze
58-570 Jelenia Góra, ul. T. Chałubińskiego 23

OPRACOWAŁ: Dariusz Kuś

Kod Słownika Zamówień :
CPV – 45112330-7

sierpień 2014

ZAWARTOŚĆ OPRACOWANIA

I.	Projekt remontu i odbudowy szlaku.	tom I
-	opis techniczny	
-	mapa pogładowa	
II.	Kosztorys Inwestorski.	tom II
-	przedmiar robót	
III.	Specyfikacja Techniczna.	tom III
IV.	Kosztorys ofertowy.	tom IV
-	kosztorys ofertowy do przetargu	

OPIS TECHNICZNY

1 PODSTAWA OPRACOWANIA.

Podstawą opracowania projektu zabudowy przeciwerozycznej terenów leśnych jest umowa dotacji nr POIS-05.01.00-00-364/12 projekt „Kompleksowa ochrona ekosystemów leśnych w Karkonoskim Parku Narodowym – etap II”

Materiałem wyjściowym do opracowania projektu są:

- mapy sytuacyjno-wysokościowe - pracownia GIS KPN.
- wizje lokalne przeprowadzone w terenie przez pracowników Karkonoskiego Parku Narodowego.
- materiał fotograficzny z wizji lokalnych i pomiary w terenie.
- konsultacje w zakresie technicznym sposobie prowadzenia prac budowlanych nie kłócący się z ochroną przyrody.

2 CEL OPRACOWANIA.

Celem opracowania jest uzyskanie danych dotyczących stanu istniejącego i inwentaryzacji zniszczeń na rynnach erozyjnych i na terenach przyległych, które nastąpiły zwłaszcza podczas intensywnych opadów, zniszczeń w wyniku eksploatacji szlaków zrywkowych, zniszczeń spowodowanych wiatrołomami, osuwiskami gruntu pod naporem śniegu i lodu oraz okresowym wylewaniem się potoków i strumieni na szlak.

3 ZAMIERZENIA I ZAKRES ROBÓT.

W ramach tego projektu podczas wizji lokalnych na rynnę erozyjnej należy wykonać pomiary, umiejscowić i opisać stan istniejący poszczególnych obiektów technicznych na trasie szlaku (tj. zastawki, przepusty powierzchniowe, strumienie i potoki przecinające lub pokrywające się z rynną, zaznaczyć zmiany w powierzchni gruntu i stopniu jego zniszczenia, określić nachylenie poszczególnych odcinków rynny.

Podczas wizji lokalnej wykonanej przez pracowników KPN na odcinkach rynien erozyjnych w trakcie konsultacji ze służbami i pracownikami naukowymi oraz w oparciu o analizę stanu istniejącego opracowano plan i zakres robót oraz określono koszty związane z realizacją zadania.

Na podstawie zebranych danych w terenie, wykonanych określono:

- ogólny zakres i sposób prowadzenia robót budowlanych i rekultywacyjnych
- oraz
- koszty związane z:
 - zabezpieczeniami przeciwoerozyjnymi przed dalszą erozją i degradacją terenów chronionych.
 - rekultywacją terenów przyległych do rynny erozyjnej.

4 STAN ISTNIEJĄCY.

4.1. Charakterystyka ogólna.

Powierzchniowe zjawisko zamierania lasu – stan kłęski ekologicznej oraz intensywny ruch turystyczny spowodował wzrost zagrożenia gleb erozją, powstawaniem rynien erozyjnych oraz spływów gruzowo-błotnych. Zjawiska te działają niekorzystnie na ekosystemy zaburzając stosunki wodne oraz niszcząc wrażliwą część siedlisk leśnych jaką jest gleba. Z uwagi na negatywne skutki tworzenia się koryt erozyjnych konieczne stały się działania na rzecz powstrzymania ich rozwoju, ograniczenia transportu stokowego w ich obrębie oraz zahamowania powierzchniowego spływu wód.

4.2. Charakterystyka szczegółowa.

- Obwód Ochronny Śnieżka: do zabudowy przewidziano rynnę erozyjną. Odcinek ten znajduje się w oddziale 51 g drzewostan w wieku 66 lat, W pierwszej warstwie gatunkiem głównym jest świerk pospolity, w warstwie podrostu świerk i jarzab w wieku około 15 lat. Długości rynny wynosi 250 mb, rynna erozyjna powstała do głębokości gleby mineralnej.

5. Zamierzenia projektowe.

Stosowana zabudowa przeciwoerozyjna ma dwa główne cele: zahamowanie transportu materiałów mineralnych i organicznych oraz rozproszenie spływu stokowego. Zabudowa przeciwoerozyjna składa się z systemu zapór drewnianych rozlokowanych w odpowiednich do siebie odległościach. Zapory mają spowolnić przepływ wody oraz spowodować akumulację niesionego przez wodę materiału. Stosowane są zapory w postaci pojedynczej ściany z belek lub jako skrzynie z belek wypełnione miejscowym materiałem skalnym. Odcinki pomiędzy kolejnymi zaporami wypełniane są gałęziami oraz kłodami drewna, które z czasem powodują osadzanie się materiałów niesionych przez wodę. W końcowym etapie osadzony materiał jest kolonizowany przez rośliny zielne i następuje zarastanie rynny.

- Przykładowe rozwiązania i zastosowania zabudowy erozyjnej przedstawiają fotografie od 1 do 15.
- Szacunkowe lokalizacje i przebieg zabudowy przeciwoerozyjnej przedstawiają: mapa OO Śnieżka.